

γεγραμμένους διὰ στίχων
τὴν κοψύτητα, καὶ τὴν
Ἀνακρέοντος, αἰσθάνεσθαι
εἶναι μαθητὴς τοῦ Πλά-
τωνος τῶν ἀρχαίων τῆς
ἀλλὰ μεταφυσικῆς τις
κτικῆς χρυσῆ, ἥτις εἶναι ἡ
διαφορά, περιποιεῖ εἰς τὰς
χάριν πρωτοτύπου, ὅς
αὐτὰ δὲν ὑπάρχει. Ἄλλ'
καὶ ὁ μόνος χαρακτὴρ τῆς
Ἀφθονίδου οὐδὲ τῆς πα-
ρου σκιαγραφίας ἡ ἐκτίμη-
σιν καὶ περικλιν λυρικῶν
ἡ Μούσα τοῦ Ἀφθονίδου
πεικίλας μορφῆς τῶν ἐκ-
συναισθημάτων αὐτοῦ,
ὅς ὕψιστον λυρικῶν καὶ θρη-
σκον μέγας τῶν ἀπλῶν εἰδυλ-
δικῶν ἀκόμη ἁμαρτῶν ἔχει
ἡ πολλὰ ἡ συλλογὴ τῶν
Ἀφθονίδου, ἥτις εὐχό-
ς τῶν φῶς, ὅπως προσηκόντως
διοικητικὴ αὐτοῦ ἀξία.

§

1885 ὁ Ἀφθονίδης ἀπε-
λίσθη Χάλην, ὅπου ἔζησε
εὐτυχῶς αὐτοῦ. Ἡ φιλόστορ-
τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ
τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσο-
στῶν λοιπὸν ἐκκλησιῶν δὲν
ὁ ἀτυχῆσαντα Ἀφθονίδην
οὐς τοῦ βίου ἀσπασί, ἰδίᾳ δὲ
ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ
Ἱεροσολύμων καὶ ἡ μονὴ
ἐξέλαβαν τὸν ἀτυχῆσαντα
ἐγγύλασαν τὰς πικρίας τοῦ
ἀναλαβεῖν τὴν συντήρησιν
αὐτοῦ, καὶ ὁ Ἀφθονίδης
εὐστατα τοῦ βίου αὐτοῦ ἔτη
οὐκ ἐν καὶ ταλαιπωρούμενος
ὡμαρτικῶν νοσῶν, ἀλλ' ἀκ-
τὴν διάνοιαν καὶ τὴν φαν-
εῖται πολυτίμιος ὁμιλητῆς
καὶ περιζήτητος παρὰ
τοὺς καὶ γινώσκοντες καὶ
αὐτόν. Πρὸ δύο ἐτῶν ἀνέ-
κωκυτῶν τρεῖς αἶμα ἐπὶ τοῦ
αὐτοῦ καὶ ὁμοτρόπου
ἱδμῶν κατήχητο Λεάνδρου
καὶ, μετὰ τοῦ ὁποῦ ἀπὸ
διὰ φίλης συνδέετο, φίλης
καὶ στηριζομένης ἐπὶ τῶν
ἀσέων κοινῆς λατρείας τοῦ
ἀγαθοῦ. Μετὰ τοῦ Λεάν-
δρου Ἀφθονίδης ἐπὶ μακρὰς
ἐτέρας καὶ τερπόμενος,
καὶ παίζων πάντοτε ἐν τῷ
αὐτοῦ καὶ τῶν χριτῶν, ὧν
ἔρχοντο πιστοὶ καὶ ἀφωσιω-
μένοι. Ἡ μεμνημένη αὐτῶν
ἀφορμὴ εἰς πολλὰ εὐ-
χουγγήματα μαρτυροῦντα
πνεύματι, τὸ ὅπερ ἐνέπνευ-
σεν αὐτοῖς. Ἄλλα καὶ τίς
ἀλλ' ἂν γνωρίσων τὸν Ἀφ-
θονίδην ἀληθεύοντα ἐν ἐ-
σιν καὶ πολυτίμου γένον-
τος κατατροχάσας νόσου
καὶ θανάτου δὲν ἔ-
τα τὰ μικρὰ διαλείμματα
τῆς καταστάσεως αὐτοῦ
μὲ τὰς προσφιλεῖς αὐτῷ
ὥρας πρὸ τοῦ θανάτου
τὴν προσφιλεῖ αὐτῷ καθά-
ριον τὸ ἀχρῆτος Ἀ-
τὴν ὀλίγον ἐξέπνευσεν ὡς
καὶ αὐτῶν αὐτοῦ. Τὰ ἀποθ-
αυτοῦ τοῦ 1895 ἰδρῶμεν
τὴν αὐτῶν κοσμησά-
του προσφίλου ποιητοῦ.
αὐτοῦ, ἐν εὐσεβείᾳ χεῖρὲς πα-
τῆρ, πρὶν καὶ ταῦτα ἐν
ἐκκλησιαστικῇ ἡ λῦρα τὸν
κινήρα τοῦ Δαυὶδ καὶ τὸ
Ἀφθονίδου.

1 Μαΐου 1895. Ε. Ν.